

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej
im. (...) z siedzibą w G.

przeciwko B. O.

o uznanie czynności za bezskuteczną i o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2019 r.,

zażalenia pozwanej na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 kwietnia 2019 r., sygn. akt V ACa (...),

**oddala zażalenie z pozostawieniem rozstrzygnięcia o
kosztach postępowania zażaleniowego orzeczeniu kończącemu
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w W. uznał za bezskuteczną w stosunku do powódki Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. (...) z siedzibą w G. umowę darowizny, zawartą dnia 30 października 2012 r. między M. O. a pozwaną B. O., celem zaspokojenia

wierzytelności wynikających z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w L. z dnia 20 listopada 2012 r. (pkt I). W pozostałym zakresie, czyli co do zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kwoty 155 776,61 złotych z odsetkami ustawowymi, powództwo zostało oddalone (pkt II), jak również zasądzone zostały na rzecz powódki od pozwanej koszty procesu w wysokości 8019 złotych (pkt III).

W wyniku apelacji obu stron Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2019 r. uchylił powołany wyrok w punktach drugim i trzecim i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania (pkt 1), oddalił apelację pozwanej (pkt 2) i orzekł o kosztach postępowania (pkt 3).

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego odnośnie do punktu pierwszego pełnomocniczka pozwanej zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 531 § 2 i art. 405 w związku z art. 409 k.c. przez ich błędne zastosowanie, art. 65 § 2 k.c. przez zaniechanie kontroli umowy darowizny pod kątem wzajemnej intencji stron, a także art. 5 k.c. przez jego niezastosowanie. Ponadto zostało zarzucone naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 233 § 1 k.p.c. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej pkt 1 oraz orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie apelacji powódki, a także dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w sprawie I ACa (...).

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o oddalenie zażalenia, oddalenie wniosków dowodowych zawartych w zażaleniu oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny uchylając wyrok Sądu Okręgowego powołał w uzasadnieniu swojego wyroku art. 386 § 4 k.p.c., czyli przepis uprawniający sąd drugiej instancji do uchylenia wyroku sądu pierwszoinstancyjnego i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem składający zażalenie na wyrok mający za podstawę rozstrzygnięcia art. 386 § 4 k.p.c. winien wykazać

spełnienie przesłanek zawartych w tym przepisie, nie podnosząc zarzutów dotyczących strony merytorycznej rozpoznawanej sprawy. To stanie się przedmiotem analizy sądu pierwszej instancji, do którego sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania, chyba że w wyniku zażalenia Sąd Najwyższy uzna uchylenie wyroku pierwszoinstancyjnego za wadliwe ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 386 § 4 k.p.c. i wówczas sprawa będzie nadal rozpoznawana przez sąd drugiej instancji.

W zażaleniu podlegającym rozpoznaniu w niniejszej sprawie pełnomocniczka pozwanej powołała jako podstawę zażalenia art. 394¹ § 1¹ k.p.c., nie odwołując się w ogóle w całym zażaleniu i jego uzasadnieniu do art. 386 § 4 k.p.c. i jego warunków prawnych. Zamiast tego podnoszone są zarzuty merytoryczne wobec wyroku Sądu drugiej instancji w zakresie prawa materialnego i procesowego, tak jak zostało to przedstawione w części wstępnej tego uzasadnienia. Jest to uczynione jakby na wzór skargi kasacyjnej wraz z towarzyszącymi temu wnioskami, ale również jest prowadzona dyskusja z ustaleniami faktycznymi i ocenami prawnymi. Skarżąca nie zauważyła, że tego rodzaju podważenia wyroku nie można dokonać ani zażaleniem, którego forma na gruncie art. 386 § 4 k.p.c. jest szczególna jako środek zaskarżenia wyroku a nie postanowienia, ani nie można uczynić wobec treści zaskarżanego zażaleniem nieprawomocnego wyroku. Częściowo kwestie wskazane w uzasadnieniu zażalenia będą, zgodnie z zaskarżonym wyrokiem, przedmiotem ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji.

Jak z tego wynika, pełnomocniczka pozwanej całkowicie błędnie podniosła zarzuty i je uzasadniła wobec zaskarżonego - nieskutecznie w taki sposób - wyroku Sądu Apelacyjnego w (...).

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania według art. 108 § 2 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.